

บ้านภาคเหนือ

A HOUSE IN NORTHERN THAILAND

เสอาค. นิลตง

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปบัณฑิต ภาควิชาประยุกต์ศิลปศึกษา คณะมัณฑนศิลป์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

พ.ศ. 2534

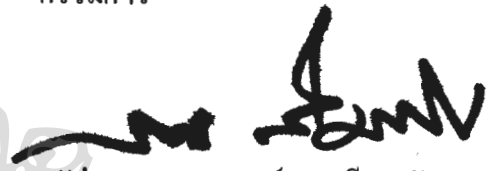
คณะกรรมการผู้ควบคุมในการตรวจศิลปนิพนธ์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สนั่น สี่มาตรัง	ประธานกรรมการและกรรมการผู้ควบคุมศิลปนิพนธ์
2. อาจารย์ ไพรวลัย คาเกลี้ยง	อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการงานศิลปนิพนธ์
3. อาจารย์ พัชรา สัตตบรรณสุข	อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการงานศิลปนิพนธ์
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มานิตย์ ภู่อารีย์	กรรมการ
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วีระ โยธาทิระเสวี	กรรมการ
6. อาจารย์ ลาวัลย์ อุปอินทร์	กรรมการ
7. อาจารย์ ไพโรจน์ ชมนิ	กรรมการ
8. อาจารย์ เสวต เทศน์ธรรม	กรรมการ

(อาจารย์นรินทร์ ไกรฤกษ์)

คณบดีคณะวัฒนธรรมศิลป์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สนั่น สี่มาตรัง)

หัวหน้าภาควิชาประยุกตศิลปศึกษา

บทคัดย่อ

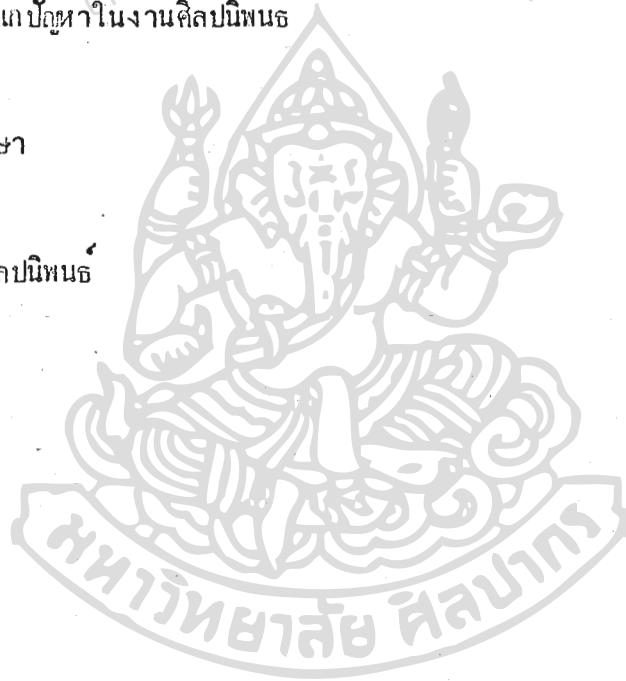
การดำรงชีวิตของมนุษย์ จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยที่สำคัญ
อีกประการหนึ่งก็คือ ที่อยู่อาศัย ในการสร้างที่พักอาศัยของชนชาติไทย มีวิวัฒนาการ
ของอาคารบ้านเรือน ที่แสดงออกถึงวัฒนธรรมความเป็นอยู่ การใช้วัสดุก่อสร้าง
และการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของดินฟ้าอากาศทางภูมิศาสตร์ และลักษณะ
ของท้องถิ่น

บ้านเรือนในภาคเหนือของชนชาติไทย มีสถาปัตยกรรมไม่เหมือนกับ
เรือนแบบไทยอื่นๆ ทางภาคกลาง อีสาน หรือใต้ เรือนแบบภาคเหนือของไทย
แทบทุกหลังมักจะมี " กานแล " คือไม้แกะสลักที่ต่อจากปานลม ขึ้นไปไขว่กันเป็น
อักษร " V " อยู่เหนือจั่วเรือนทั้ง 2 ด้าน อันเป็นคติความเชื่อสืบทอดกันมาแต่โบราณ
อีกทั้งยังมีเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่นอีกหลายประการ เช่น มี เติ่น, รัานน้ำ, ห้ายน,
หิ้งบูชาพระพุทธรูป, หิ้งผี ปู่ ยา, ครัว ฯลฯ

เรือนไทยภาคเหนือแสดงให้เห็นถึง ลักษณะที่เป็นแบบอย่างให้ความ
รู้สึกถึงความงามที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่น อีกทั้งยังมีความสัมพันธ์กับธรรมชาติ
อย่างใกล้ชิด แต่ในปัจจุบันนี้เรือนแบบล้านนาไทยถูกรื้อลงไปมาก เพื่อปลูกสร้าง
เป็นเรือนแบบสมัยใหม่จึงน่าเป็นห่วงและน่าเสียดายเป็นอันมาก ดังนั้นข้าพเจ้า
จึงตระหนักถึงคุณค่าทางสุนทรียภาพ และ ประวัติศาสตร์ที่นับวันจะสูญสลายไปตาม
กาลเวลา

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	1
ความมุ่งหมาย	2
ทัศนคติส่วนตัวในการสร้างสรรค์งานศิลปะ	3
ขอบเขตการศึกษาครั้งนี้ว่า	4
ความบันเทิงใจ	5
การดำเนินงานและรวบรวมข้อมูล	6
ปัญหาและการแก้ปัญหาในงานศิลปนิพนธ์	8
สรุป	11
ประวัติการศึกษา	12
บรรณานุกรม	13
ภาพถ่ายงานศิลปนิพนธ์	14

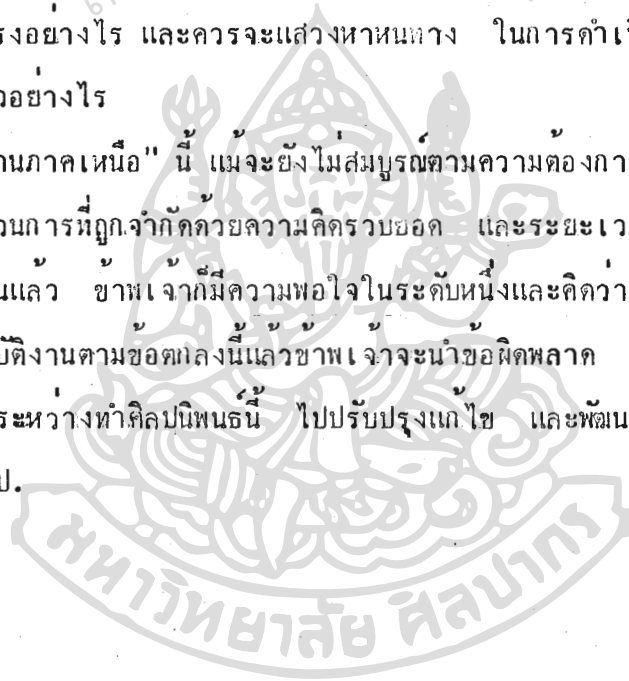

คำนำ

ศิลปนิพนธ์ "บ้านภาคเหนือ" เป็นการ์ตูนทดลองค้นคว้าขั้นสุดท้าย
 ที่ข้าพเจ้าได้รวบรวมวิชาความรู้ประสบการณ์ และความคิดสร้างสรรค์
 ตั้งแต่เริ่มเข้ามาศึกษาภาควิชา ประยุกต์ศิลปศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร
 แห่งนี้ ข้าพเจ้าได้พยายามค้นหาความตองการ และความสามารถของ
 ตนเอง ว่าควรที่จะเลือกสรรหาวัตถุดิบและวิธีการแสดงออกอย่างไร จึงจะ
 เหมาะสม ตรงกับความคิดและบุคลิกภาพของตนมากที่สุด

ในการดำเนินงาน ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบหลักสูตร ข้าพเจ้าได้
 มองเห็นแนวความคิดของตนเองว่า มีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อม และสิ่งที่มีมา
 กระหนาบข้าพเจ้าโดยตรงอย่างไร และควรที่จะแสวงหาหนทาง ในการดำเนิน
 ชีวิตเมื่อจบการศึกษาแล้วอย่างไร

ศิลปะ "บ้านภาคเหนือ" นี้ แม้จะยังไม่สมบูรณ์ตามความต้องการ
 ของข้าพเจ้า แต่ในขบวนการที่ถูกจำกัดด้วยความคิดรวบยอด และระยะเวลา
 ที่ต้องปฏิบัติไปตามขั้นตอนแล้ว ข้าพเจ้าก็มีความพอใจในระดับหนึ่งและคิดว่า
 เมื่อเสร็จสิ้นจากการปฏิบัติงานตามข้อตกลงนี้แล้วข้าพเจ้าจะนำข้อผิดพลาด
 และ ประสบการณ์ ในระหว่างทำศิลปนิพนธ์นี้ ไปปรับปรุงแก้ไข และพัฒนา
 ผลงานของข้าพเจ้าต่อไป.

ความหมาย

ความงามและคุณค่าของการสร้างบ้านภาคเหนือ นับว่ามีแบบ
อย่างที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่น ต่างไปจากบ้านเรือนในภาคอื่น
อันเป็นคติความเชื่อที่ยึดถือกันมาแต่โบราณ เมื่อครั้งที่บรรพบุรุษได้เคยก่อสร้าง
กันมา จุดประสงค์หลักก็เพื่อใช้สำหรับการพักผ่อนอย่างแท้จริง ได้สัมผัสความ
เป็นธรรมชาติอย่างใกล้ชิด อันเป็นการสนองประโยชน์ต่างๆ ในการดำรงชีวิต
อีกทั้งการรู้จักสร้างบ้านด้วยการใช้วัสดุก่อสร้างที่หาได้ในท้องถิ่น อันเป็นเสน่ห์
ของความงามที่เกิดขึ้นในตัวของวัสดุที่ใช้ทำนั่นเอง

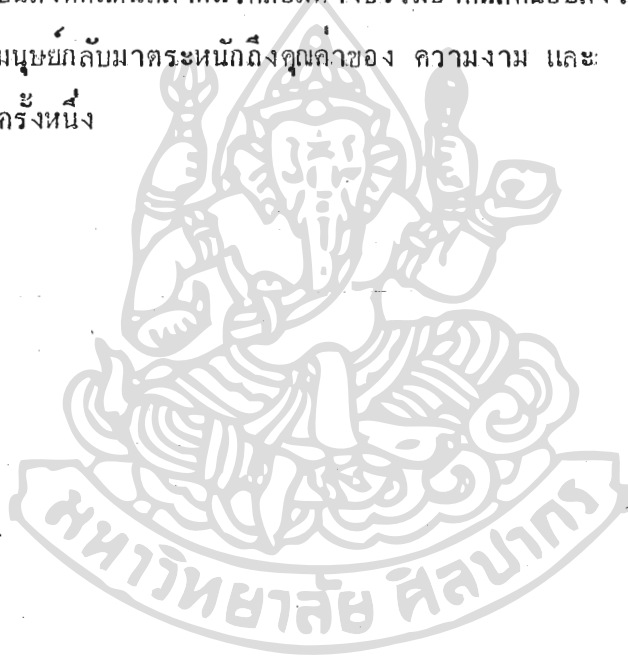
ด้วยเหตุนี้เองที่ทำให้ ชาวเขาต้องการที่จะแสดงถึงความสำคัญ
ของความงามเหล่านี้ นำเสนอในเชิงจิตรกรรม เพื่อถ่ายทอดเป็นผลงานศิลปะ
อันเป็นเสมือนการบันทึกเรื่องราว และเรื่องของผลงานซึ่งได้มีการสร้างสืบทอด
ต่อกันมาจนทุกวันนี้

ทัศนคติส่วนตัวในการสร้างสรรค์งานศิลปะ

ในขณะที่มนุษย์ทวีจำนวนมากขึ้นอย่างรวดเร็ว มนุษย์ได้คิดค้นพัฒนาความเจริญทางเทคโนโลยี เพื่อมาช่วยให้ความเป็นอยู่ให้สุขสบายขึ้น ทำให้เกิดเป็นปัญหามลพิษในธรรมชาติ ซึ่งเป็นตัวผลักดันให้ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ ถอยห่างออกไปมากขึ้น

จากปัญหาดังกล่าว ข้าพเจ้าจึงเกิดแนวความคิด ที่จะถ่ายทอดความสัมพันธ์ในความเป็นอยู่ของชนบททางภาคเหนือที่มีต่อธรรมชาติ ในลักษณะของความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย ในแง่มุมต่าง ๆ ของที่พักอาศัยที่แวดล้อมด้วยธรรมชาติที่สวยงาม ได้สัมผัสความเป็นธรรมชาติอย่างใกล้ชิด มาเป็นงานจิตรกรรม เพื่ออาจจะเป็นสิ่งทดแทนสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่ลดน้อยลงไปไบบ้าง และอาจช่วยให้มนุษย์กลับมาตระหนักถึงคุณค่าของ ความงาม และคุณค่าของธรรมชาติได้อีกครั้งหนึ่ง

ขอบเขตการศึกษาคนควา

ในโครงการศิลปนิพนธ์นี้ ข้าพเจ้าได้กำหนดขอบเขตของการ
ศึกษาคนควาขอมูลดังนี้

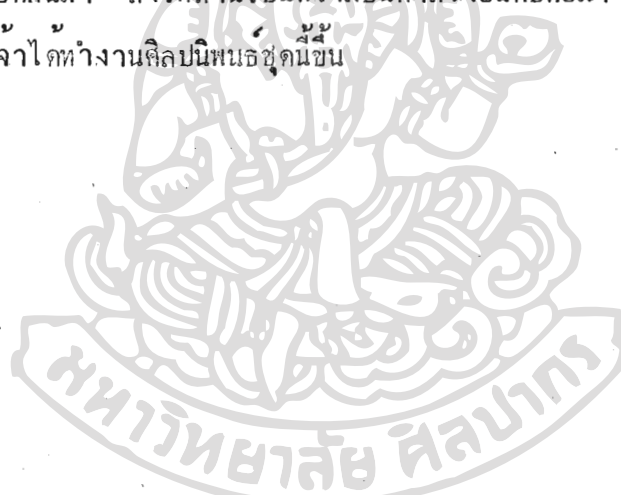
1. ดานเนื้อหา กำหนดบานทางภาคเหนือในลักษณะของการแสดง
ออกซึ่งความเป็นอยู๋อย่างเรียบง่าย เป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่น การใช๋
วัสดุท้องถิ่น และความสัมพันธ์กับธรรมชาติอย่างใกล้ชิด
2. เวลา ข้าพเจ้าเลือกเวลาเย็น และเวลากลางคืน เป็นตัว
กำหนดบรรยากาศของภาพ ให้แสงเงาเป็นตัวช่วยในการให้ระยะ ความลึก
และน้ำหนักอ่อนแก่ของภาพ
3. สถานที่หมู่บ้านรำเปิง อ.เมือง จ.เชียงใหม่

ความบันเทิง

จากการที่ข้าพเจ้ามีภูมิลำเนาอยู่ในชนบท ภาคเหนือ ความผูกพัน
ของข้าพเจ้าที่มีต่อความเป็นอยู่ของชีวิตที่บ้าน ไร่ฝักร้อยในตัวของข้าพเจ้า
ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจและรู้สึกเป็นสุข เมื่อได้ใช้ชีวิตที่เรียบง่ายแบบที่บ้าน
และได้ใช้ชีวิตร่วมแสดงออกถึงวัฒนธรรมความเป็นอยู่ รวมทั้งสภาพแวดล้อมที่มี
ธรรมชาติที่สวยงามล้อมรอบ มีอากาศที่บริสุทธิ์ในบรรยากาศของเขตนาวเหนือ
ความรู้สึกลึ้นเป็นความบันเทิงอันแรกของข้าพเจ้า

บ้านเรือนทางภาคเหนือมีความงามที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่น
ทั้งความงามที่เกิดจากการใช้วัสดุท้องถิ่น ที่มีความงามอันเกิดจากวัสดุที่ใช้ทำ
และความงามที่เกิดจากรูปร่างทั้งภายนอก และภายใน และการประดับตกแต่ง
ตามคติความเชื่อที่มีสืบต่อกันมา สิ่งเหล่านี้เป็นความบันเทิงอันคับคอบ
ที่เป็นสิ่งผลักดันให้ข้าพเจ้าได้ทำงานศิลปะบนผนังชุดนี้ขึ้น

การดำเนินงาน และ รวบรวมข้อมูล

ในชั้นตอนแรก ชาวเงาไตเริ่มค้นคว้าหาข้อมูล และที่มาของสถาปัตยกรรมเรือนไทยภาคเหนือ หรือเรือนแบบลานนาไทย จากสิ่งตีพิมพ์ หนังสือเชิงวิชาการ เพื่อใช้ประโยชน์ในการไปศึกษาหาข้อมูลจากสถานที่จริงในชั้นตอนต่อไป โดยได้กำหนดเอาบ้านปลายเนินหลังหนึ่งที่จังหวัดเชียงใหม่ เป็นบ้านที่สร้างด้วยไม้ไผ่เป็นส่วนมาก โดยใช้โครงสร้างหลักด้วยไม้เนื้อแข็ง ตั้งอยู่ในหมู่บ้านไร่เปิง เชียงคอยสุเทพ แวดล้อมด้วยธรรมชาติที่ร่มรื่น เหมาะสำหรับใช้ในการพักผ่อนอย่างแท้จริง ลักษณะของตัวบ้านแสดงออกซึ่งความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย ปลูกเป็นเรือนฝาแฝดติดกัน หรือ ที่เรียกว่า "เรือนสองหลังรวมพื้น" ดูจากภายนอกเป็นแบบอย่างเฉพาะท้องถิ่น และแตกต่างไปจากบ้านเรือนในภาคอื่นๆ วัสดุหมุ่หลังคาถักยั้งแนชิต เพราะทำด้วยใบสั๊กแห้ง หรือ ที่เรียกกันว่า "ใบตองตั้ง" เรียงคับอย่างเรียบร้อย ตัวบ้านและส่วนภายใน ไซ้โครงสร้างของบ้าน ไม้มีเทศานแตกลับเป็นไม้ไผ่รองรับหลังคาให้เป็นสิ่งตกแต่งเพดานที่สวยงามและดูกลมกลืนกัน ด้วยเหตุผลที่หลังคานั้นมุงด้วยวัสดุที่มีน้ำหนักเบา ไม้ไผ่จึงไม่มีปัญหาต่อการรับน้ำหนัก ดังนั้นบ้านทำด้วยซีกไม้ไผ่ เหล่าและสานกันอย่างเป็นระเบียบเป็นจังหวะที่สวยงามเท่ากันหมด หรือที่เรียกกันว่า "ซีกตะ" ไม้ไม่แข็งแรงแต่เห็นยาวนาน และช่วยถ่ายเทอากาศให้ภายในบ้านเย็นสบายเป็นธรรมชาติ พื้นบ้านทำด้วยซีกไม้ไผ่เรียงกัน บางส่วนปูทับด้วยเสื่อ ซานบ้านกว้างใหญ่ที่ตั้งหมอนน้ำดื่ม และกระบวยเรียกว่า "ร้านน้ำ" อยู่นอกซาน น้ำดื่มนี้ตักมาจากบ่อ น้ำดื่มบรรจุไว้ในหมอนน้ำดินเผาหลายใบ เมื่อน้ำจากในหมอนขึ้นออกมาและ ระเหยไปจะช่วยให้หน้าในหมอนเย็นชื้นและน้ำดื่มมาก ดัดไปเป็นเฉลียงซึ่งเรียกว่า "เดิน" เป็นที่โล่งกันฝาเฉพาะด้านข้างด้านเดียว

ด้านหน้าของเฉลียงเปิดให้โล่งโลงไว้ทั้งหมดใช้เป็นที่นั่งเล่น และ รับแขก มีหิ้งพระตั้งติดอยู่ที่ฝาข้างเรือนที่เป็นคันทันนี้ ประตูที่เปิดเข้าไป ส่วนภายในของเรือนนั้น บนเหนือประตูมีไม้ไผ่สานเป็นลวดลายคล้าย เฉลวปักหม้อยา ใต้แทนไม้แกะสลักที่เรียกว่า "ห้ายน" ซึ่งติดไว้เพื่อใช้ ป้องกันอันตรายต่างๆ ที่จะผ่านประตูเรือนเข้าไป ส่วนบริเวณครัวใช้ส่วนหนึ่งของชานระเบียงเป็นครัวแบบเปิดโล่ง มีฐานทำด้วยไม้ไผ่บรรจุดินภายใน กอนที่จะวางเตาซึ่งใช้อิฐ 3 กอน ปักลงไปอย่างมั่นคง ใต้ถุนเรือนสูงพอ สำหรับใช้เก็บเครื่องมือเครื่องใช้ หรือนั่งเล่นในฤดูร้อน ส่วนบรรไดขึ้นบ้าน ก็มีหลังคาปกคลุมไว้กันแดด กันฝน บริเวณมุมต่างๆ ของชานระเบียงบ้านก็มี ประดับด้วยไม้ดอกไม้ประดับต่างๆ ส่วนบริเวณรอบบ้านก็แวดล้อมด้วยธรรมชาติ ที่สวยงาม ด้านหลังคือเนินเขาต้นไม้ใหญ่ผลิดอกแซมสีผลัดเปลี่ยนกันตาม ฤดูกาลใหญ่มีชีวิตชีวา และมีสีสัน และความพิเศษของบ้านหลังนี้ยังใช้วิธีการ เเจาะฝังเต็อย และมีค้ายเส้นหวายทั้งหมดของตัวบ้านสร้างโดยช่างพื้นบ้าน ชื่อ ลุงสม หินสวย ซึ่ง "ช่าง" ในภาคเหนือนี้เรียกกันว่า "สะหล่า"

ขั้นต่อไปข้าพเจ้าจึงเริ่มเก็บข้อมูลด้วยการใช้กล้องถ่ายรูปโดย เลือกมุมมองที่เหมาะสม และรายละเอียดต่างๆ การถ่ายรูปนั้นให้ผลคือ สามารถจับรูปแบบโครงสร้างได้อย่างถูกต้อง แสงและเงา เป็นไปอย่างมี เหตุผล แต่ผลเสียคือ ขาดความรู้ลึกและ บรรยากาศที่เป็นจริง ข้าพเจ้า จึงพยายามศึกษาหาเหตุผลความเป็นไปได้ของโครงสร้างและ แสงเงา มาจัดวางและสร้างสรรค์ขึ้นใหม่ในลักษณะเรียบง่าย โดยการร่างจากรูปถ่าย หาจังหวะในการจัดวางแผนระนาบ และให้บรรยากาศใหม่ให้มีความสัมพันธ์ กันโดยพยายามยึดถือความเป็นไปได้ในธรรมชาติเป็นหลัก.

ปัญหาและการแก้ปัญหาในงานศิลปะ

การดำเนินงานศิลปะนี้ ปัญหาที่ข้าพเจ้าจะต้องแก้ไขในช่วงแรกมีดังนี้

1. ความถูกต้องทางโครงสร้าง เช่น เส้นเดินของระเบียงบ้าน เส้นแสดงความลึก (PERSPECTIVE) มิติ (DIMENSION)

2. มุมมองที่สร้างขึ้นเองโดยขาดเหตุผลจากโครงสร้างที่ถูกต้องตามธรรมชาติ ทำให้องค์ประกอบไม่สมบูรณ์ โดยเฉพาะการเขียนในลักษณะเหมือนจริง (REALISTIC)

3. การให้สีในงานเป็นลักษณะสีที่สร้างขึ้นเอง (ARTIFICIAL COLOUR) ไม่ยึดหลักสีที่มีอยู่ในธรรมชาติทำให้ขาดความเหมือนจริง

4. เนื้อหาของภาพยังน้อยเกินไป มีการแสดงออกที่ไม่เพียงพอของส่วนประกอบที่นำมาช่วยให้ภาพมี มิติ และความเป็นจริงมากขึ้น

5. ยังไม่แสดงเรื่องกาลเวลา และยุคสมัย (PERIOD) ของสิ่งก่อสร้างเหล่านั้นเพียงพอ เพราะสีที่ดูสดและใหม่เกินไป พื้นผิวของสิ่งก่อสร้าง ไม่แสดงการผุพังและอายุเก่าแก่เท่าที่ควร

การทำศิลปะในช่วงแรก ข้าพเจ้าเน้นการแก้ปัญหาอยู่

1. ความถูกต้องทางโครงสร้าง โดยอาศัยภาพถ่ายแล้วตัดทอนเพิ่มเติม สิ่งที่ต้องการเข้าไป

2. หันมาใช้สีที่มีอยู่ในแบบธรรมชาติ เช่น สีของไม้ ไม้, ใบไม้, ดอกไม้

3. เพิ่มรายละเอียดของเนื้อหา เช่น เครื่องเรือนและของใช้ในบ้าน

4. เพิ่มลักษณะความเก่าแก่ด้วยพื้นผิว (TEXTURE) ที่ผุพัง และสีที่ไม่สดเหมือนภาพในชุดแรกๆ

ปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานขั้นตอนมาตตองแก้ไข

คือ ความสมบูรณ์ของภาพ ตองแก้ไขใหม่มีความละเอียดอ่อน และความปราณีต
กับรายละเอียดต่างๆ เช่น การแซมสีพุ่มไม้ ใหม่น้ำหนัก การให้จังหวะของ
เส้นตามน้ำหนักอ่อนแก่ มีระยะ และเป็นลักษณะของเนื้อหา การให้ความ
สำคัญกับวัสดุ และส่วนประกอบต่างๆ เช่น ไม้ขัดตะ แกะไขความทับตันของ
น้ำหนัก การแก้ไขสีสัน เช่นมีสีค้ำมากเกินไป ควบคุมการสอดสีที่มีเนื้อสีเป็น
บรรยากาศ

การดำเนินงานขั้นตอนมา ข้าพเจ้าได้แก้ไขปัญหา การที่มีพื้นที่ว่าง
(SPACE) มากเกินไปให้ลดน้อยลง โดยเฉพาะบริเวณพื้นที่เป็นท้องฟ้า
พื้นน้ำ และต้นไม้ใบไม้ ส่วนปัญหาของดอกไม้ ต้นไม้ ใบไม้ ข้าพเจ้าได้เพิ่ม
องค์ประกอบที่มีสีสดใสเข้าไปในภาพ ทำให้เปล่งสีและน้ำหนักอย่างเด่นชัด
ในขณะเดียวกันก็ยังคงลักษณะเฉพาะตัวและความงามของสถาปัตยกรรมนั้นไว้
เช่นเดิม เพื่อต้องการแสดงความคิดรวบยอด (CONCEPT) ที่ต้องการ
ส่วนขององค์ประกอบต่างๆ ที่จะนำมาช่วยเสริมให้ภาพดูสมบูรณ์
ขึ้น ไม่ควรให้ความเด่นชัดมากเกินไป ซึ่งข้าพเจ้าได้แก้ปัญหาคด้วยการวาง
ในตำแหน่งที่เหมาะสมและให้ขนาดที่พอดี และความเด่นชัดของน้ำหนัก และราย
ละเอียดก็ลดน้อยลง

การทำงานและการแก้ปัญหาของข้าพเจ้า แม้ว่าจะมีความตอ
เนื่องในเรื่อง ความคิดรวบยอด, เทคนิค, และวิธีการทำเสนอ รวมทั้งการ
เลือกสรรวัสดุที่นำมาใช้ใน การแสดงออก แต่ในการปฏิบัติจริง
ข้าพเจ้าจะแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในงานแต่ละภาพเป็นเอกเทศ เพราะผลงานแต่ละ
ชิ้นจะสมบูรณ์และลงตัวถึงขั้นสำเร็จควรจะแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นภาพๆ ไป

ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าเมื่อเราเริ่มงานชิ้นใหม่ ก็ย่อมหมายถึงการสร้างปัญหาใหม่ให้เราแก้ไขจนสำเร็จทุกครั้งไป

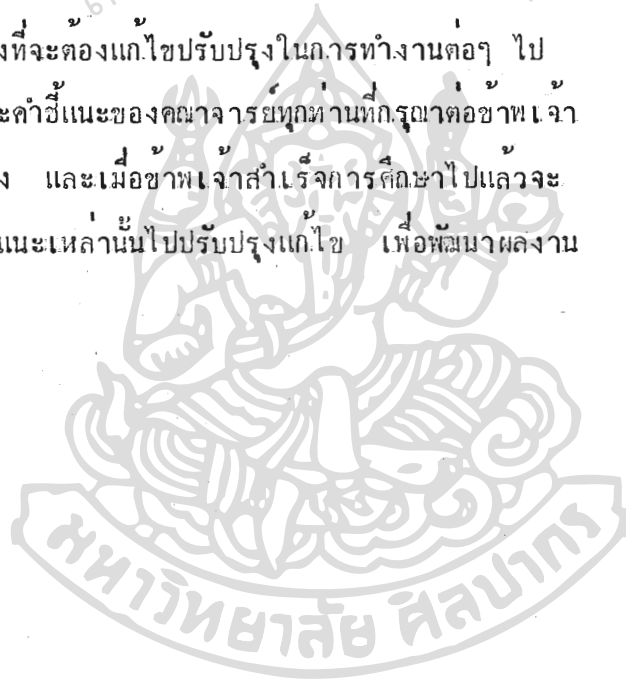
การดำเนินงานของข้าพเจ้า นอกจากจะต้องควบคุมความคิดรวบยอดแล้ว ข้าพเจ้ายังพยายามเน้นในเรื่องของบรรยากาศที่เป็นเฉพาะท้องถิ่น ตามลักษณะที่เป็นจริงอีกด้วย.

สำนักหอสมุดกลาง

สรุป

การดำเนินงานศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้า ตั้งแต่เริ่มนทำงาน เป็นการศึกษาการแก้ปัญหา และพัฒนาแนวความคิดในหัวข้อที่ข้าพเจ้า กำหนดขึ้น ข้าพเจ้าได้ใช้ระยะเวลาศึกษาทั้งสิ้นภายในหนึ่งภาคของการศึกษา เป็นการศึกษาถึงเรื่องของการพัฒนา ความคิดรวบยอด อันเป็นเรื่องของปัญญาความคิด และเรื่องการพัฒนาในด้านเทคนิคในเชิงจิตรกรรม อันเป็นเรื่องของฝีมือและความชำนาญในเชิงช่าง ข้าพเจ้าคิดว่าเรื่องนี้เป็นหัวใจสำคัญสำหรับการพัฒนา และสร้างสรรค์ ศิลปกรรม ในการทำศิลปนิพนธ์นี้ ข้าพเจ้าเพียงสำเร็จในระดับหนึ่ง เท่านั้น ยังมีข้อบกพร่องที่จะต้องแก้ไขปรับปรุงในการทำงานต่อไป อีกมาก ขอวิจารณ์ และคำชี้แนะของคณาจารย์ทุกท่านที่กรุณาต่อข้าพเจ้านับเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง และเมื่อข้าพเจ้าสำเร็จการศึกษาไปแล้วจะได้นำข้อวิจารณ์และคำชี้แนะเหล่านั้นไปปรับปรุงแก้ไข เพื่อพัฒนาผลงานอย่างสืบเนื่องต่อไป.

ประวัติการศึกษา

นาย สะอาด นิลคง

เกิด ศุกร์ 13 ตุลาคม 2504 น่าน

การศึกษา โรงเรียนบ้านไฮหลวง

น่าน

โรงเรียนเข็ญกลางประชาพัฒนา

น่าน

โรงเรียนศรีสวัสดิ์วิทยาคาร

น่าน

โรงเรียนสิริกรศิลปวิทยา

เชียงใหม่

โรงเรียนไทยวิจิตรศิลป์อาชีวะ

กรุงเทพฯ

วิทยาลัยเทคโนโลยี และอาชีวศึกษาวิทยาเขตเพาะช่าง

กรุงเทพฯ

ภาควิชาประยุกต์ศิลปศึกษา (สาขาจิตรกรรมปฏิบัติ)

คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปกร

กรุงเทพฯ

บรรณานุกรม

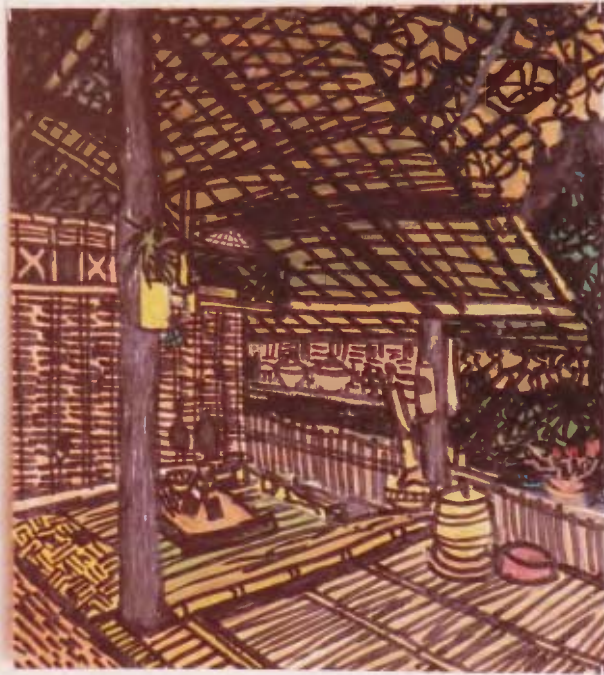
1. อรุณี เจริญสกุล เรือนลานนาไทยและประเพณีการปลูกเรือน กรุงเทพฯ
โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์ พ.ศ. 2521
2. สงวน โชติสุขรัตน์ ประเพณีภาคเหนือ สำนักพิมพ์โอเคียนส์โตร์ พ.ศ. 2512
3. อัน นิมานเหมินท์ เรือนไทยแบบดั้งเดิม "อาษา" ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2512
4. บ้านและสวน " กระท่อมปลายเนิน " ฉบับที่ 1:15 มีนาคม 2529

ภาพถ่ายงานศิลปนิพนธ์

16 7/12532

005383

30
1/02
2531
004
3

พวงดอกไม้
ทำ
นำออกฝากห้องสมุด

